

லூக்கா சுவிசேஷம்

மனிதகுமாரனாகிய

கிறிஸ்து

அடுத்ததாக, நாம் மூன்றாவது சுவிசேஷ விவரத்திற்கு வருகின்றோம், இது எழுதப்பட்டவற்றிலேயே மிகவும் அழகிய ஆராய்ச்சிப் புத்தகம் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

லூக்கா சுவிசேஷத்திற்கு அறிமுகம்

இந்தப் புத்தகத்தை எழுதியவர்

லூக்கா சுவிசேஷத்தை எழுதியவரின் பெயர் இதில் தரப்படவில்லை, ஆனால் இதை எழுதியவர் “பிரியமான வைத்தியனாகிய” லூக்கா (கொலோ. 4:14) என்பதைப் பெரும்பான்மையானோர் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

லூக்கா சுவிசேஷத்தை எழுதியவர் அப். நடபடிகள் புத்தகத்தையும் எழுதினார் (லூக். 1:1-4ஐயும் அப். 1:1ஐயும் ஒப்பிட்டுக் காணவும்). இவ்விரு புத்தகங்களும் ஒரே புத்தகத்தின் இரு தொகுதிகளாக இருக்கும்படி வடிவமைக்கப்பட்டன என்பது தெளிவு.¹ அப். நடபடிகள் புத்தகமானது, அதன் எழுத்தாளர் அடிக்கடி, அப்போஸ்தலரான பவுலுடன் ஒன்றாகப் பயணம் செய்தார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது (அப். 16:10; 20:5; 21:1ஐக் காணவும்), லூக்காவைத் தவிர பவுலுடன் பயணம் செய்ததாக அறியப் படுகிற மற்ற துணைவர்கள் யாவரும் நீக்கிப் போடப்பட முடியும்.² மருத்துவர் லூக்காதான் லூக்கா சுவிசேஷம் மற்றும் அப். நடபடிகள் ஆகிய புத்தகங்களை எழுதினார் என்ற முடிவானது சபையின் தொடக்க கால (ஏவுதலற்ற) பாரம்பரிய வரலாற்றுக்கு கருத்தொருமித்ததாக உள்ளது.

லூக்கா யார்? நாம் இவரை ஒரு கிரேக்கப் பெயரினால் அறிகின்றோம்³; இவர் அநேகமாக, பிறப்பினால் ஒரு கிரேக்கராய் இருந்தார் (கொலோ. 4:10, 11, 14ஐக் காணவும்). அது புதிய ஏற்பாட்டில் இவர் ஒருவரை மட்டும் புறஜாதி எழுத்தாளராக்கியிருக்கும். இவர் தொடக்க காலத்தில் அந்தியோகியாவில் மனம் மாறியவர்களில் ஒருவராக இருந்திருக்கச் சாத்தியக் கூறு உள்ளது.⁴ அவ்வாறிருந்ததென்றால் இது, இவர் சபை நிலை நாட்டப்பட்டுப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே ஒரு கிறிஸ்தவ ரானார் என்று அர்த்தப்படுத்துவதாயிருக்கும்.⁵

முன்பே எடுத்துரைக்கப்பட்டபடி, லூக்கா ஒரு மருத்துவராயிருந்தார்

(கொலோ. 4:14) மற்றும் இவர் பவுலுடன் பயணம் செய்தவர்களில் ஒருவராக இருந்தார். பவுல் துரோவாவை விட்டுப் புறப்பட்டு (கி.பி. சுமார் 51) பிலிப்பி நகருக்குச் செல்லுகையில், அப். நடபடிகள் புத்தகத்தில் உள்ள “நாங்கள்” என்று வரும் வேத வசனப்பகுதிகள், அதிகாரம் 16ல் தொடங்குகின்றன. பவுல் பிலிப்பி நகரை விட்டுப் புறப்பட்டபோது, லூக்கா அங்கேயே தங்கி விட்டார் என்பது உறுதி, ஏனெனில் “நாங்கள்” வசனப்பகுதிகள் அவ்விடத்தில் ஒழிந்து விடுகின்றன. இவர் பவுல் திரும்பி வரும் வரையிலும் பிலிப்பியில் இருந்த சபையில் ஊழியம் செய்து கொண்டிருந்தார் என்பது தெளிவு. அந்த இடத்தில் “நாம்” என்ற வார்த்தையை உபயோகித்த வேத வசனப்பகுதிகள் மீண்டும் வருகின்றன; அப்போஸ்தலரான பவுல் பலஸ்தீனத்தின் துறைமுக நகரங்களில் ஒன்றான செசரியாவில் நான்கு ஆண்டுகள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தது வரையிலும் லூக்கா அவருடன் பயணம் செய்தார். அந்த நான்கு ஆண்டுகள் லூக்கா அநேகமாக அருகாமையில் ஏதேனும் ஒரு இடத்தில் தங்கியிருந்திருக்க வேண்டும், ஏனென்றால், பவுல் செசரியாவை விட்டு ரோமாபுரிக்குப் புறப்பட்டுச் செல்லுகையில் “நாங்கள்” என்ற வார்த்தையை உபயோகித்த வேத வசனப்பகுதிகள் மீண்டும் தொடருகின்றன. (பலஸ்தீனத்தில் இருந்த வேளையில் லூக்கா, தமது சவிசேஷ நூலின் 1:1-4° வசனப்பகுதிகளில் குறிப்பிடப்படும் ஆராப்ச்சிப் பணியை அதிகமாகச் செய்திருக்கக்கூடும்.) ரோமாபுரியில் லூக்கா, பவுலின் “உடன் ஊழியர்களில்” ஒருவராக இருந்தார் (பிலே. 24). பிற்பாடு, பவுல் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு, தமது மரணத்திற்காகக் காத்திருந்த வேளையில், லூக்கா அவருடன் இருந்தார் (2 தீமோ. 4:11).

லூக்கா குறிப்பிடத்தக்க மனிதராயிருந்தார்: இவர் கல்வியறிவு பெற்ற ஒரு கிரேக்கராக, பவுலுடன் உடன் ஊழியராக, மற்றும் செயல் துடிப்பான பிரசங்கியாராக, ஊழியராக இருந்தார். லூக்கா மற்றும் நடபடிகள் புத்தகங்களின் எழுத்தாளர் என்ற வகையில், இவர் சபையின் முதலாவது மாபெரும் வரலாற்றாளராகவும், கிறிஸ்தவத்திற்காக இலக்கிய ரீதியாக பரிந்து பேசுவராகவும் இருந்தார்.

இந்தப் புத்தகம் எழுதப்பட்ட காலம்

லூக்கா சவிசேஷம் எழுதப்பட்ட காலம் இரு திசைகளில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு புறத்தில், இயேசுவின் மரணமும் லூக்காவின் மனமாற்றமும் நடந்து சில காலங்கள் கடந்திருந்தன - இது இயேசுவின் வாழ்வு பற்றிய பல விவரங்கள் தொகுக்கப்பட்டிருக்கப் போதுமான காலமாக இருந்தது (லூக். 1:1, 2). இன்னொரு புறத்தில், நடபடிகள் (இணைத்தொகுப்பு நூல்) புத்தகம், பவுல் ரோமாபுரியில் முதலில் இரு ஆண்டுகள் இருந்த வேளையில் - கி.பி. சுமார் 62ல் - எழுதப்பட்டது என்பது உறுதி (அப். 28:30). பழைமைவாத எழுத்தாளர்கள் பலர், லூக்கா சவிசேஷம் கி.பி. 60ம் ஆண்டுவாக்கில் எழுதப்பட்டது என்று கூறுகின்றார்கள்.⁷

இந்தப் புத்தகத்தின் முன்னுரை

லூக்காவின் புத்தகம் தனிச்சிறந்த ஒரு முன்னுரையைக் கொண்டுள்ளது:

மகா கனம்பொருந்திய தேயோப்பிலுவே, நாங்கள் முழு நிச்சயமாய் நம்புகிற சங்கதிகளை, ஆரம்பமுதல் கண்ணாரக் கண்டு வசனத்தைப் போதித்தவர்கள் எங்களுக்கு ஒப்புவித்தபடியே அவைகளைக் குறித்துச் சரித்திரம் எழுத அநேகம்பேர் ஏற்பட்டபடியினால், ஆதிமுதல் எல்லாவற்றையும் திட்டமாய் விசாரித்தறிந்த நானும் உமக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட விசேஷங்களின் நிச்சயத்தை நீர் அறியவேண்டுமென்று, அவைகளை ஒழுங்காய் உமக்கு எழுதுவது எனக்கு நலமாய்த் தோன்றிற்று (லூக். 1:1-4).⁸

அந்த அறிமுகவுரையிலிருந்து சில முக்கிய கருத்துக்களை நாம் ஆழ்ந்து சிந்திப்போம்:

“மகா கனம்பொருந்திய தேயோப்பிலுவே ...”: “மகா கனம் பொருந்திய” என்பது ஒரு அலுவலருக்கு தரப்பட்ட மரியாதை விளிப்புரை யாக இருந்தது. “தேயோப்பிலு” என்ற கிரேக்கப் பெயரானது, “தேவன் மீது அன்புகூருபவர்” என்று அர்த்தம் தருவதாக உள்ளது. இது தேவனை அன்புகூருகின்ற யாவரையும் குறிக்கக் கூடும், ஆனால் அநேகமாக இது ஒரு குறிப்பிட்ட நபரைக் குறிப்பதாக இருக்கிறது. ஒருவேளை இந்தத் தனிநபர் லூக்காவின் ஆதரவாளராகவும் இந்தப் புத்தக வெளியீட்டிற்கு நிதி உதவி அளித்தவராகவும் இருந்திருக்கலாம்.⁹

“நாங்கள் முழு நிச்சயமாய் நம்புகிற சங்கதிகளை, ஆரம்ப முதல் கண்ணாரக் கண்டு வசனத்தைப் போதித்தவர்கள் எங்களுக்கு ஒப்புவித்த படியே ...”: “கண்ணாரக் கண்டு வசனத்தைப் போதித்தவர்கள்” என்ற வார்த்தைகள் அநேகமாக அப்போஸ்தலர்களை முதன்மையாகக் குறிப்பிடுவதாயிருக்கின்றன, (அப். 1:21, 22ஐக் காணவும்), ஆனாலும் இவைகள் நம்பிக்கைகளின்/விசுவாசங்களின் சரீரத்தினுடைய கட்டுப்பாடு மிகுந்த ஒற்றுமையை சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன.

“அவைகளைக் குறித்துச் சரித்திரம் எழுத அநேகம் பேர் ஏற்பட்டபடியினால் ...”: சபையார் யாவருக்கும் பொதுவாக இயேசுவைக் குறித்த விசுவாசங்களின் அடிப்படைக் கருத்தொன்று இருந்தது என்பது தெளிவு.

“ஆதிமுதல் ...”: சபையின் வரலாற்றின் தொடக்க காலத்தில் “கண்ணால் கண்ட சாட்சிகளிடத்தில்” லூக்கா தொடர்பு கொண்டிருந்தார் என்பது உறுதி.

“எல்லாவற்றையும் திட்டமாய் விசாரித்தறிந்த நானும் ...”: இது, கிறிஸ்துவின் வாழ்வைப் பற்றிய விவரத்தை எழுதிய சிலர் எல்லாவற்றையும் திட்டமாய் விசாரித்து அறியவில்லை என்று சுட்டிக்காண்பிக்கிறது.¹⁰ ஏவுதல் பெற்றிராத தொடக்க காலக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் பல - இவைகள் இயேசுவின் வாழ்வு பற்றிய விவரங்களை அளிப்பதாக நினைக்கப்பட்டன - இன்றைய நாட்களிலும் உள்ளன, ஆனால் அவற்றில் மதியீனமான கருத்துக்களே நிறைந்துள்ளன.

“உமக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட விசேஷங்களின் நிச்சயத்தை நீர் அறிய வேண்டுமென்று ...”: சிலர், “உமக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட விசேஷங்களின்” என்ற சொற்றொடரானது முறைப்படியான அறிவுறுத்துதலைக் குறிப்பிடுவதாக நினைக்கின்றார்கள். எந்த வகையில் பார்த்தாலும், இவ்வார்த்தைகள்,

தொடக்க கால சபையில் விசுவாசத்தின் பொது அமைவு ஒன்று இருந்ததை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறது.

“அவைகளை ஒழுங்காய் உமக்கு எழுதுவது எனக்கு நலமாய்த் தோன்றற்று”: இது, கிறிஸ்துவின் வாழ்வைப் பற்றிய நாளாகம வரிசைக் கிரமமான விவரங்களைத் தருவதற்கு மற்ற சவிசேஷ எழுத்தாளர்களைக் காட்டிலும் லூக்கா அதிக சிறப்பான முயற்சியை மேற்கொண்டார் என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கலாம். இருப்பினும், நாம் காணப் போகின்ற படி, லூக்கா சவிசேஷத்தின் விவரமும் கூட முற்றிலுமாக நாளாகம வரிசைக்கிரமப்படி அமைந்திருக்கவில்லை. ஆகையால், “ஒழுங்காய்” என்ற சொற்றொடரானது அநேகமாக ஒரு முறைப்படியான - தர்க்கரீதியான, சிந்தித்து தெளிவாய் வெளியிடப்பட்ட பதிப்பாக - விவரமாக எழுதுதல் என்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

லூக்கா, கிறிஸ்தவத்தின் முதல் முறைப்படியான “விமர்சகர்” என்று நினைக்கப்படலாம்: இவர் சுற்றோட்டத்திற்கு விடப்பட்ட பல்வேறு விவரங்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மாறாக, இவர் உண்மைகளை முற்றிலுமாகப் பரிசோதித்தார். இவ்வகை, இவர் எழுதிய யாவும் “மிகச் சரியானதாக” இருந்தது. இவர் தமது விவரங்களைப் பரிசோதித்து அறியும்படிக்கு வாசகர்களை அழைப்பதாகக் காணப்படுகிறது, ஏனெனில் இவர் ஆய்ந்தறியப்படக் கூடிய வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தொடர்ந்து கொடுத்து வந்தார் (1:5; 2:1, 2; 3:1; 13:1, 2). புதைபொருள் ஆராய்ச்சிக் கண்டுபிடிப்புகள், லூக்கா ஒரு மிகச் சரியான வரலாற்றாளர் என்பதையும் கிறிஸ்துவின் வாழ்வு மற்றும் தொடக்க காலச் சபையின் தமது விவரம் ஆகியவற்றிற்கு மிகவும் கனம் கொடுத்துள்ளார் என்பதையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இந்தப் புத்தகத்திற்கான விசேஷித்த ஆதார மூலம்

லூக்காவினால் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆதாரமூலங்களைப் பற்றிக் கவனிக்கையில், இவருக்கு அப்போஸ்தலரான பவுலுடன் இருந்த விசேஷித்த உறவைப்பற்றிச் சிறப்பான கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். பேதுருவும் பவுலும் தொடக்க கால சபையில் இரு முக்கிய நபர்களாக இருந்தார்கள் என்பது பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. இதன்படியே காணுகையில், இயேசுவின் வாழ்வு மற்றும் போதனை ஆகியவற்றைப் பதிவு செய்யும் பணியானது அந்த முக்கிய பணியில் அவர்களின் செல்வாக்கு இல்லாத நிலையில் நிறைவேறியிருக்காது என்று நாம் யூகிக்க முடியும். (ஏவுதல் பெற்றிராத) பழங்கால பாரம்பரியங்கள் உண்மையானவை என்றால், இவ்விருவருமே ஒரு பங்கை வகிக்கின்றனர்: மாற்கு சவிசேஷம் பற்றிய பாடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டபடியாக, பேதுருவின் கூற்றின்படியாகவே மாற்கு தமது சவிசேஷத்தை எழுதினார் என்று நம்பப்படுகிறது. அது போலவே, பவுலின் கூற்றின்படியே லூக்கா தம் சவிசேஷத்தைப் பதிவு செய்தார் என்று தொடக்க காலப் பாரம்பரியங்கள் கூறுகின்றன.

இயேசு இந்த பூமியில் ஊழியம் செய்துகொண்டிருந்தபோது, பவுல் அவரது சீஷராக இருந்ததில்லை; ஆனால் பவுல், கிறிஸ்துவின் வாழ்வு பற்றிய

அடிப்படைத் தகவல்களை வெளிப்படுத்துதல் மூலமாகப் பெற்றுக் கொண்டார் (1 கொரி. 11:23; 15:3-8; அப். 20:35 ஆகியவற்றைக் காணவும்). இயேசுவைப் பற்றிய மாபெரும் ஆய்வுக் கருத்துக்கள் தொடர்பாக அவர் [பவுல்] பிரசங்கித்ததை லூக்கா பலமுறைகள் கேட்டு இருந்திருப்பார்.

இது லூக்கா தகவலுக்காகப் பவுலையே முற்றிலுமாகச் சார்ந்திருந்தார் என்று அர்த்தப்படுத்துவது இல்லை. இவர் தமது சொந்த, விரிவான ஆய்வையும் கூட்டிக் கொண்டார்.¹¹ இருந்தபோதிலும், பவுலின் சவிசேஷத்தை லூக்கா எழுதினார் என்பதே ஏவுதல் பெற்றிராத பழங்கால எழுத்தாளர்களின் பொது இசைவான கருத்தாக உள்ளது. இது, லூக்காவின் சவிசேஷமானது புறஜாதி மக்கள் கூட்டத்திற்கென்று, அதிலும் விசேஷமாய் கிரேக்கர்களுக்கென்று எழுதப்பட்டதைத் தெளிவாக்குகிறது.¹² பவுல், புறஜாதியாருக்கான அப்போஸ்தலராயிருந்தார் (அப். 26:16-18) மற்றும் இவரே அநேகமாக, கிரேக்கர்களுக்குச் சவிசேஷத்தை முதலில் பிரசங்கித்த வராயிருந்திருப்பார் (அப். 17).

இந்தப் புத்தகத்தின் வலியுறுத்தங்கள்

லூக்கா தமது விவரங்களை ஒரு புறஜாதி மக்கள் கூட்டத்தை நோக்கி எழுதினார்: இவர் மலைப்பிரசங்கத்தை(அல்லது அதைப் போன்ற ஒரு பிரசங்கத்தை)ப் பற்றித் தகவல் அளித்தபோது, இவர் “பிரமாணத்தையும் தீர்க்கதரிசிகளையும்” குறிப்பிடவில்லை. இவர், “ரபீ” மற்றும் “ஓசன்னா” போன்ற யூதத்துவச் சொற்றொடர்களைத் தவிர்த்தார். இவர் தமது வாசகர்களுக்கு பலஸ்தீன நாட்டின் பூகோள அமைப்பை விளக்கப்படுத்துவதற்கு அதிக கவனம் எடுத்துக்கொண்டார். இவரது சவிசேஷத்தில் மட்டும்தான் “கல்வாரி” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்கச் சொற்றொடர் உள்ளது. மற்றும், கிரேக்கர்களே இவரது விசேஷித்த இலக்காக இருந்தார்கள் என்பது பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. (அநேகமாக, லூக்கா தாமே ஒரு கிரேக்கராயிருந்தார் மற்றும் இவர் தமது புத்தகத்தை ஒரு கிரேக்க அலுவலருக்கு எழுதினார் என்பது ஏற்கனவே எடுத்துரைக்கப்பட்டது.)

லூக்காவின் நாட்களில் இருந்த கிரேக்கர்கள் கல்வியறிவுள்ள மக்களாக, அழகையும் கலையையும் நேசிப்பவர்களாக இருந்தார்கள். லூக்காவின் சவிசேஷ விவரமானது தனிச்சிறந்த இலக்கியப் பண்பைப் பெற்றிருப்பதில் வியப்பெதுவும் இல்லை. இது முழுமையானதாக, முறையானதாக, தனிச் சிறப்பு வாய்ந்ததாக உள்ளது. மனிதருடைய இரட்சிப்புக்கு அப்பாற்பட்ட வகையிலும் கூட, இது ஒரு சிறப்பு வாய்ந்த தொகுதியாக உள்ளது. ஒரு தொடக்க காலப் பாரம்பரியமானது, லூக்கா ஒரு ஓவியராகவும் இருந்தார் என்று கூறுகிறது. இவர் திரைத் துணிகளில் வரைந்தாரோ இல்லையோ நமக்குத் தெரியவில்லை, ஆனால் இவர் வியப்புக்குரிய வகையில் வார்த்தைகளைக் கொண்டு “வரைபவராக” இருந்தார்: அதிகாரம் 1 மற்றும் 2ல் உள்ள நான்கு அழகுமிக்க கவிதை - பாடல்களை வாசிங்கள், இவை லூக்காவினால் மட்டுமே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அதிகாரம் 15ல் உள்ள ஊதாரி மகன் போன்ற இருதயத்தை அசைக்கின்ற கதைகளைச் சுவைத்துப் பாருங்கள். லூக்காவின் எடுத்துரைப்புக்கள் எளிமை மற்றும் தனிச்சிறப்பின்

எடுத்துக்காட்டுகளாக உள்ளன.

கிரேக்கர்கள் பரிபூரணமான மனிதத்துவத்தைப் பாராட்டுபவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அவர்களின் கடவுள்களை மனித உருவில் வடிவமைக்கு மளவுக்கு அவர்கள் பரிபூரண மனிதத்துவத்தை விக்கிரக ஆராதனைப் படுத்தியிருந்தார்கள். இவ்விதமான மன அமைவு கொண்டவர்களுக்கு, இயேசுவை மனிதருடைய பரிபூரணத்துவமான குமாரனாக லூக்கா முன்னிறுத்தினார். இயேசுவின் மனிதத்துவம் லூக்கா சவிசேஷத்தின் அதிக ஆதிக்கம் கொண்ட கருத்தாக இருக்கிறது. இந்த வலியுறுத்தத்திற்கான ஒரு சில விவரிப்புகள் பின்வருமாறு:

- லூக்காவின் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் இயேசுவை மனித குல வரலாற்றில் ஒரு பங்காளராகக் காண்பிக்கின்றன.
- லூக்கா தருகின்ற வம்ச வரலாறு (லூக். 3), மத்தேயு தருகின்ற வம்ச வரலாற்றிலிருந்து (மத். 1) மாறுபடுகிறது: மத்தேயு தருகின்ற வம்ச வரலாறு யோசேப்பின் மூலமாக இயேசுவின் சட்டப்பூர்வமான வம்சவழியை வலியுறுத்துகிறது. இதற்கு நேரெதிரிடையாக, லூக்கா தருகின்ற வம்ச வரலாறு ஆதாம் தொடங்கி - மரியாளின் மூலமாக - இயேசுவின் மாம்சப் பிரகாரமான வம்ச வழியை வலியுறுத்துகிறது. இவ்விதமாக, இயேசு எல்லா மக்களின் மனிதத்துவத்தில் பங்கேற்றார் என்பதை லூக்கா காண்பித்தார்.
- இயேசுவின் பிறப்பைப் பற்றி லூக்கா மட்டுமே பதிவு செய்தார் (லூக். 2). இந்த விவரங்கள் அவரது மனிதத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றன. அவரது பெற்றோர்கள் (மற்ற ஒவ்வொருவரைப் போலவே) குடிமதிப்பு எழுதப்படும்படி பெதலகேமுக்குச் சென்றார்கள். ஒரு தாழ்மையான தொழுவத்தில் இயேசு பிறந்தார். அவரை முதன் முதலாக வந்து கண்டவர்கள் மேய்ப்பர்களே.¹³
- இயேசுவின் தொடக்க கால வாழ்வைப் பற்றி லூக்கா மாத்திரமே கூறினார். இயேசுவின் வளர்ச்சியானது மிகத் தனிச்சிறப்பானதாக இருந்தது. ஆனால் அது இயற்கைக்கு மாறானதாக இருந்ததில்லை. மற்றவர்கள் வளருவது போன்றே அவரும் வளர்ந்தார் (2:40, 52).
- மற்றவர்கள் ஞானஸ்நானம் செய்விக்கப்படுகையில் இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றார் என்று லூக்கா வலியுறுத்தினார் (3:21).
- இயேசு சோதிக்கப்பட்டபோது (4:1-13), மனிதகுலத்தின் எல்லாச் சோதனைகளின் பிரதிநிதியாக அவர் சோதனைகளைச் சந்தித்தார்.
- இயேசுவின் ஊழியம் முழுவதிலும், அவரது மனிதத்துவம் வலியுறுத்தப்பட்டது: அவர் அழுதார் (19:41); அவர் ஜெபித்தார் (3:21; 5:16; 6:12); அவர் இரக்க உணர்வடைந்தார் (7:13; 10:33; 15:20); அவர் மரித்தார் (23:46).

இது, இயேசுவை லூக்கா வெறும் மனிதராக மட்டுமே முன்னிறுத்தினார் என்று அர்த்தப்படுத்துவது இல்லை. இயேசு மனிதத்துவத்தின் பரிபூரணராக இருந்தார்; அவர் தேவ-மனிதராக இருந்தார்; அவர் நமது

இரட்சகராக இருக்கின்றார். நாம் பிறப்பில் பாவம் ஒன்றும் அறியாதவர்களாகவே இருக்கின்றோம், ஆனால் அவர் பரிசுத்தராக இருந்தார் (லூக். 1:35). லூக்காவின் விவரமானது இயேசுவின் வாழ்வில் பரிசுத்த ஆவியானவரின்¹⁴ ஊழியத்தை வலியுறுத்துகிறது. மத்தேயு மற்றும் மாற்கு ஆகிய சவிசேஷங்கள் இணைந்து தருவதைக் காட்டிலும் அதிகமாக லூக்கா சவிசேஷத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

இந்தப் புத்தகத்தின் பண்புகள்

இந்தப் புத்தகத்தின் பெரும்பாலான பண்புகள் ஏற்கனவே கலந்துரையாடிய பண்புகளுடன் தொடர்புடையவைகளாகவே இருக்கின்றன.

லூக்கா சவிசேஷமானது தனிச்சிறந்த மருத்துவ ஒலிச்சூற்றைக் கொண்டுள்ளது. லூக்காவின் சவிசேஷமானது ஒரு மருத்துவரின் மன அமைவை அடிக்கடி வெளிப்படுத்துகிறது. இவர் சில வேளைகளில் மருத்துவச் சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தினார். (எடுத்துக்காட்டாக, இவர் 18:25ல் மருத்துவர் பயன்படுத்தும் ஊசிக்கான கிரேக்கச் சொல்லைப் பயன்படுத்தினார்.) இயேசுவின் “வேர்வை இரத்தத்தின் பெருந்துளிகளாய்த் தரையில் விழுந்தது” (லூக். 22:44) என்பதை லூக்கா மட்டுமே பதிவு செய்தார். பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாகப் பெரும்பாடுடன் இருந்த பெண்ணைப் பற்றி லூக்கா கூறியபோது, அவர் மாற்குவை விட அதிகமாக மருத்துவர்கள் மீது பரிதாபத்தைக் காண்பித்தார் (மாற். 5:25, 26ஐ லூக். 8:43உடன் ஒப்பிட்டுக் காணவும்). கன்னிப்பெண்ணிடமிருந்து இயேசுவின் பிறப்பு, குணமாக்குதலின் அற்புதங்கள், இயேசு நிச்சயமாகவே மரித்தார் என்பது உண்மையே, மற்றும் இயேசு சரீரத்தில் உயிர்த்தெழுந்தார் ஆகியவற்றை ஒரு மருத்துவர் உறுதிப்படுத்திய விஷயம் பற்றி நான் தனிப்பட்ட வகையில் அகம் மகிழ்வடைகின்றேன்.

கிறிஸ்துவின் வாழ்வு பற்றிய பதிவேடு என்ற வகையில் லூக்கா சவிசேஷமானது மிகவும் விசாலமானதாக உள்ளது. கூற முடிந்த எல்லாவற்றையும் எந்த சவிசேஷ விவரமும் கூறுவதில்லை (யோவா. 21:25), ஆனால் லூக்காவின் சவிசேஷமானது இயேசுவின் வாழ்வில் நடந்த அனைத்திற்கும் மிகவும் பிரதிநிதித்துவமாக உள்ளது. இது சவிசேஷப் பதிவேடுகளிலேயே மிகவும் பெரியதாக உள்ளது.¹⁵

இந்த சவிசேஷ விவரமானது மற்ற ஒப்பீட்டு சவிசேஷங்களை விட அதிகம் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது. ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டபடி, லூக்கா மாத்திரமே இயேசுவின் பிறப்பு மற்றும் குழந்தைப் பருவம் ஆகியவை பற்றிப் பதிவு செய்தார். தனிப்படுத்தப்பட்ட வசனப்பகுதிகளை தவிர்த்து, 9:51 முதல் 18:30 வரையுள்ள பாடக் கருத்துக்கள் லூக்கா சவிசேஷத்திற்கே உரிய தனிச்சிறப்பானவைகளாக உள்ளன. இயேசு உயிர்த்தெழுந்த பின்பு எம்மாவு சீஷர்களுக்குக் காட்சியளித்ததையும் (24:13-35) அவர் பரத்துக்கேறியதையும் (24:50-53; அப். 1:9-11ஐயும் காணவும்) பற்றிய விவரங்களை லூக்கா மாத்திரமே கொடுத்தார்.

லூக்காவின் சவிசேஷ விவரமானது ஜெபத்தின் மீது விசேஷித்த

வலியுறுத்தத்தை இடுகிறது. இந்த புத்தகமானது, இயேசுவின் வாழ்வின் முக்கியமான வேளைகளின்போது, அவர் ஜெபித்தார் என்பதைக் காண்பிக்கிறது (3:21; 6:12, 13; 9:18, 28, 29).

லூக்கா தமது சவிசேஷ விவரத்தில், பலவீனர்கள், தேவையில் இருந்தவர்கள், மற்றும் புறம்பே ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் ஆகியோர் மீது விசேஷித்த கவனத்தைச் செலுத்தினார். பல எதிர்கொள்ளுதல்களில் பெண்கள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். (அதி. 1 மற்றும் 2ல் மரியாள் மற்றும் எலிசபெத் ஆகியோரின் மீதான வலியுறுத்தத்தையும், அத்துடன் அதி. 7ல் நாயீன் பட்டணத்து விதவை மற்றும் பாவம் நிறைந்த பெண் ஆகியோரின் மீதான வலியுறுத்தத்தையும் கவனிக்கவும்.) சமூகத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் சாதகமான வெளிச்சத்தில் சித்தரிக்கப்படுகின்றார்கள் (நல்ல சமாரியன் [10:30-37], ஊதாரி மகன் [15:11-32], தாழ்மையான ஆயக்காரன் [18:13, 14], சகேயு [19:2-10], மற்றும் சிலுவையில் தொங்கிய கள்ளன் [23:43]). இயேசு “ஆயக்காரருக்கும் பாவிசுக்கும் சிநேகிதராய்” இருந்தார்! (லூக். 7:34).

இந்தப் புத்தகத்தின் நோக்கம்

விளக்கவுரையாளர்கள், லூக்கா சவிசேஷத்தை “இரட்சிப்பின் சவிசேஷம்” என்றும் “பாவிசுக்கான சவிசேஷம்” என்றும் அழைத்துள்ளார்கள். ஒப்பீட்டு சவிசேஷங்களில் இது ஒன்றுமட்டுமே இயேசுவை “இரட்சகர்” என்று குறிப்பிடுகிறது (லூக். 2:11). இந்தப் புத்தகத்தின் திறவுகோல் வசனமாக 19:10 உள்ளது: “இழந்துபோனதைத் தேடவும் இரட்சிக்கவும் மனுஷகுமாரன் வந்திருக்கிறார்.”

இந்தப் புத்தகத்தின் பிரிவுகள்

லூக்கா சவிசேஷமானது இயல்பாகவே பின்வரும் பகுதிகளாகப் பிரிந்துள்ளது: (1) கிறிஸ்துவின் தொடக்க கால வாழ்வு, (2) அவரது ஊழியம், (3) அவரது மரணத்தைச் சுற்றி நடந்த நிகழ்ச்சிகள், மற்றும் (4) அவரது உயிர்த்தெழுதல். இவற்றில் இரண்டாவது பிரிவு - அவரது ஊழியம் - இரண்டு தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த பகுதிகளையும் கொண்டுள்ளது. இது பின்வரும் வரைக்குறிப்பிற்கு ஐந்து பிரதானப் பிரிவுகளை அளிக்கிறது.

லூக்கா 4:14 முதல் 9:50 வரை கூறிமுடிக்கப்பட்டுள்ள இயேசுவின் ஊழியத்தினுடைய முற்பகுதியில், சில போதனைகள் தரப்பட்டிருப்பினும், இப்பகுதியானது, அவரது நடவடிக்கைகள் மற்றும் அற்புதங்கள் ஆகியவற்றை வலியுறுத்துவதாகவே உள்ளது. இந்தப் பகுதி, கலிலேயாவில் அவரது ஊழியம் பற்றிக் கூறுகிறது. இவற்றில் உள்ள பெரும்பாலான விவரங்கள் பிற ஒப்பீட்டு சவிசேஷங்களில் உள்ளது போன்றே இருக்கின்றன.

இரண்டாம் பாகமான, 9:51 முதல் 18:30 வரையுள்ள பகுதியானது லூக்காவுக்கு மட்டுமே உரிய தனிச்சிறப்பான பகுதியாக உள்ளது. (இவற்றில் மிகச் சிறிய அளவே பிற சவிசேஷ விவரங்களில் காணப்படுகிறது.) இந்தப் பகுதியானது, இயேசு “எருசலேமுக்குப் போகத் தமது முகத்தைத் திருப்பி” - குறைந்தபட்சம் அவர் அதைச் சிந்தையில் இருந்தினார் - என்று காண்பிக்

கிறது (9:51ஐக் காணவும்). பொதுவாக இது லூக்காவின் பதிவு செய்யப் பட்டபடி, யூதேயா - பெரேயாவில் ஊழியம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இந்த அதிகாரங்களில் அற்புதங்களும் செயல்பாடுகளும் விவரிக்கப் படுகின்றன, ஆனால் போதனை மீதே வலியுறுத்தம் உள்ளது. முதலில், இந்தப் பகுதியானது போதனை மற்றும் உவமைகள் ஆகியவற்றின் நோக்கமெதுவுமற்ற தொகுப்பு என்பதுபோல் காணப்படுகிறது, ஆனால் இதில் லூக்கா, தமது புறஜாதி வாசகர்களுக்கு இயேசுவின் ஊழியத்தின் அர்த்தத்தை விளக்குவதற்காகப் புத்தம்புதிய கருத்துக்களைப் பயன்படுத்தினார்.

லூக்கா சுவிசேஷப் புத்தகத்தின் வரைக்குறிப்பு

- I. மனிதன் குமாரன் ஆயத்தப்படுதல் (1:1-4:13)
 - A. முன்னுரை (1:1-4).
 - B. பிறப்பு மற்றும் குழந்தைப் பருவம்.
 1. யோவான் ஸ்நானனின் பிறப்பு பற்றி சகரியாவுக்கு அறிவிப்பு (1:5-25).
 2. இயேசுவின் பிறப்பு பற்றி மரியாளுக்கு அறிவிப்பு (1:26-38).
 3. மரியாள் எலிசபெத்தைச் சந்தித்தல் (1:39-56).
 4. யோவானின் பிறப்பு மற்றும் தொடக்க கால வாழ்வு (1:57-80).
 5. இயேசுவின் பிறப்பு (2:1-7).
 6. இயேசுவின் பிறப்பு பற்றி மேய்ப்பர்களுக்கு அறிவிப்பு (2:8-20).
 7. இயேசுவைத் தேவாலயத்தில் ஒப்புக் கொடுத்தல் (2:21-39அ).
 - C. நாசரேத்தாருக்குத் திரும்புதலும் இயேசுவின் தொடக்க கால வளர்ச்சியும் (2:39ஆ, 40).
 - D. இயேசு தமது பன்னிரண்டு வயதில் தேவாலயத்திற்குச் செல்லுதல் (2:41-50).
 - E. நாசரேத்தாருக்குத் திரும்புதலும் இயேசுவின் தொடர்ந்த வளர்ச்சியும் (2:51, 52).
 - F. இயேசு ஏறக்குறைய முப்பது வயதுள்ளவரானபோது அவரது ஊழியத்தின் தொடக்கம். (லூக்கா மட்டுமே இயேசுவின் வயதை இவ்விடத்தில் கொடுத்துள்ளார் 3:23தி.)
 1. யோவானின் ஊழியம் (யோவான் கைது செய்யப்படுதல் இங்கு முன் எதிர்பார்ப்பாக

குறிப்பிடப்பட்டது) (3:1-20).

2. இயேசுவின் ஞானஸ்நானமும் வம்ச வரலாறும் (3:21-38).

3. இயேசு சோதிக்கப்படுதல் (4:1-13).

G. இந்த முதலாவது காலகட்டத்தை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள உதவியாக, 'ய'க்களின் வரிசைத் தொடர் ஒன்று:

1. பெதலகேமில் பிறப்பு (Birth).
2. நாசரேத்தூரில் பிள்ளைப் பருவம் (Boyhood).
3. யோர்தானில் ஞானஸ்நானம் (Baptism).
4. (இயேசுவின் வம்ச) வரலாற்றுப் பின்னணி (Back ground).
5. சாத்தானுடன் போராட்டம் (Battle).

II. மனித குமாரனின் வல்லமை (4:14-9:50)

A. ஊழியம் தொடங்கப்பட்டது.

1. கலிலேயாவுக்கு: இயேசுவின் பிரசங்கித்தல் தொடங்குதல் (4:14, 15).
2. நாசரேத்தூரில் முதன்முறை புறக்கணிக்கப்படுதல் (4:16-30).
3. கப்பர்நகூமில் பிரசங்கித்தல் மற்றும் குணமாக்குதல் (4:31-41).
4. தனிமையான ஓரிடத்திற்கும் பின்பு கலிலேயாவில் ஒரு பயணமும் (4:42-44).
5. அற்புதமான மீன்பிடிப்பு - மற்றும் மீனவர்களை அழைத்தல் (5:1-11).
6. தொழுநோயாளர் ஒருவரைக் குணமாக்குதல்; ஜெபிக்கத் தனியே செல்லுதல் (5:12-16).

B. ஊழியம் விமர்சிக்கப்படுதல்.

1. [திமிர்வாதமுள்ள] மனிதர் கூரையின் வழியே இறக்கப்படுதல் (5:17-26).
2. லேவியை அழைத்தல் மற்றும் பாவிசுருடன் உண்ணுதல் (5:27-32).
3. உபவாசித்தல் பற்றிய விமர்சனங்கள் (5:33-39).
4. ஓய்வுநாள் பற்றிய விமர்சனங்கள் (6:1-11).

C. ஊழியம் (அதிகரிக்கப்பட்ட வேகத்தில்) தொடருதல்.

1. ஜெபமும் பின்பு பன்னிருவரைத் தேர்ந்து கொள்ளுதலும் (6:12-16).
2. சமவெளியில் பிரசங்கம் (6:17-49).
3. கப்பர்நகூமுக்கு; நூற்றுக்கு அதிபதி ஒருவரின் வேலைக் காரரைக் குணமாக்குதல் (7:1-10).
4. நாயீனுக்கு; ஒரு விதவையின் மகனை உயிருடன் எழுப்புதல் (7:11-17).

5. யோவானுக்கும் யோவாணைப் பற்றியும் இயேசுவின் சாட்சியம் (7:18-35).
6. பரிசேயனான சீமோனின் வீட்டில் (7:36-50) (வ. 41-43 லுர்க்காவுக்கே விசேஷமானவை).
7. கலிலேயாவில் இன்னொரு பயணம் (8:1-3).
8. உவமைகள் (விதைப்பவன் மற்றும் விளக்கு) மற்றும் இயேசுவின் உண்மையான உறவினர்கள் (8:4-21).
9. கடலைக் கடந்து செல்லுதல் மற்றும் புயலை அமர்த்துதல் (8:22-25).
10. கதரேனருடைய நாட்டில்; அசுத்த ஆவிபிடித்த ஒரு மனிதர் (8:26-39).
11. கடலின் குறுக்காகப் பின்னிடுதல்; யவீருவின் மகளைக் குணமாக்குதல் மற்றும் இணையாக நடந்த ஒரு அற்புதம் (8:40-56).

D. ஊழியம் உச்சக்கட்டத்தை அடைதல்.

1. பன்னிருவரை ஊழியத்திற்குதி வெளியே அனுப்புதல் (மற்றும் ஏரோதுவின் கவனத்தைக் கவருதல்) (9:1-10அ).
2. பெத்சாயிதாவுக்கு அண்மையில் தனிமையான ஒரு இடத்திற்கு; மற்றும் ஐயாயிரம் ஆண்களுக்கு உணவளித்தல் (9:10ஆ-17).
3. ஜெபம் - மற்றும் மாபெரும் அறிக்கை (9:18-22). இயேசுவின் சீஷர்கள் தங்களின் சிலுவைகளை எடுத்துக்கொள்ளும்படி அறைகூவல் விடப்படுதல் (9:23-27).
4. மறுருபமாகுதல் (9:28-36).
5. மலையிலிருந்து சீமே இறங்கி வருதல்; அசுத்த ஆவி பிடித்திருந்த ஒரு பையனைக் குணமாக்குதல்; இயேசுவின் மரணத்தைப் பற்றி சீஷர்களுக்கு மீண்டும் கூறுதல் (9:37-45).
6. சீஷர்கள் புரிந்துகொள்ளத் தவறுதல்: யார் பெரியவர் என்பது பற்றிய விவாதம் (மற்றும் தங்களைப் பின்பற்றாத ஒருவரைத் தண்டிக்க விருப்பம்) (9:46-50).

III. மனித குமாரனின் பிரசங்கம் (9:51-18:30).

A. இயேசு “எருசலேமுக்குப் போகத் தமது முகத்தைத் திருப்புதல்” (9:51ஐக் காணவும்).

1. சமாரியா வழியாகக் கடந்து செல்லுதல் (“அக்கினி இறங்கி வரும்படி” அழைக்க [லாமா] என்று கேட்ட நிகழ்ச்சி) (9:51-56).
2. சீஷர்களாயிருக்கத் தகுதியானவர்கள் (9:57-62).
3. எழுபது பேர்களை அனுப்புதல் (10:1-24).

4. நியாய சாஸ்திரியினால் சோதிக்கப்படுதலும் நல்ல சமாரியன் உவமையும் (10:25-37).
5. பெத்தானியில்: மரியாளின் தேர்ந்துகொள்ளுதல், “நல்ல பங்கு” (10:38-42).
6. பொதுவான போதனை:
 - a. ஜெபம் - மற்றும் ஜெபத்தைப் பற்றிய அறிவுறுத்துதல் (11:1-13).
 - b. குற்றஞ்சாட்டுதல் - மற்றும் அசுத்த ஆவிகள், கீழ்ப்படிதல் ஆகியவை பற்றிய போதனை, அடையாளம் தேடுதல் (11:14-36).
 - c. பரிசேயருடன் உண்ணுதல்; பரிசேயர்களுக்கும் நியாய சாஸ்திரிகளுக்கும் சாபங்கள் (11:37-54).
 - d. திரளான மக்கள் கூட்டமும் பொதுவான போதனையும் (12:1-12).
 - e. சொத்துரிமை பற்றிய ஒரு கேள்வியும் செல்வந்தனான ஒரு மதியீனன் பற்றிய கதையும் (12:13-21).
 - f. கவலை, பரலோக பொக்கிஷம், விழித்திருத்தல், மற்றும் உக்கிராணத்துவம் பற்றிய உபரிப் போதனை (12:22-59).
 - g. ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு; மனந்திரும்புதல் பற்றிய போதனை (13:1-9).
7. கூனியாய் இருந்த ஒரு பெண்ணைக் குணமாக்குதல்; விமர்சனம் (13:10-17).
8. இராஜ்யமானது கடுகு விதைக்கும் புளித்த மாவுக்கும் ஒப்பிடப்படுதல் (13:18-21).
- B. இயேசு “எருசலேமுக்குத் தமது வழியைத்” தொடங்குதல் (13:22).
 1. ஒரு சிலர் மாத்திரமே இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்று போதித்தல் (13:23-30).
 2. கலிலேயாவுக்கு திரும்புதல்; ஏரோதுவைப் பற்றி இயேசு எச்சரிக்கப்படுதல்; இயேசு எருசலேமில் மரிக்க வேண்டும் என்ற அவரது கூற்று (“எருசலேமே எருசலேமே”; வ. 34) (13:31-35).
 3. ஓய்வு நாளில் ஒரு பரிசேயருடன் உண்ணுதல் மற்றும் நீர்க்கோவை வியாதியுள்ள ஒரு மனிதரைக் குணமாக்குதல் (14:1-6). பண்டிகைகள் பற்றிய ஒரு போதனை வரிசை:
 - a. திருமண இடத்தில் முதலிடத்தை நாடுதல் பற்றிய உவமை (14:7-11).
 - b. நண்பர்களை மட்டும் அழைக்கக் கூடாது என்பது பற்றிய பாடம் (14:12-14).

- c. மாபெரும் விருந்து பற்றிய உவமை (14:15-24).
4. சீஷத்துவத்தின் விலை (14:25-35).
5. பாவிசுளுடன் உண்பதற்காக விமர்சிக்கப்படுதல் (15:1, 2). இழந்துபோன ஆத்துமாக்களை விட உலகப் பொருட்களின் மீது அதிக அக்கறை காண்பித்த பரிசேயர்கள், வேதபாரகர்கள் ஆகியோருக்கு எதிரான பாடங்களின் வரிசைத் தொடர்:
- இழந்துபோன பொருட்கள் பற்றிய உவமைகள் (15:3-32).
 - அநீதியான உக்கிராணக்காரன் பற்றிய உவமை - அத்துடன் பொதுவான போதனை (16:1-18).
 - ஐசுவரியவானும் லாசருவும் பற்றிய கதை (16:19-31).
 - குற்றங்கள் பற்றிய பொதுவான போதனை மற்றும் விசுவாசத்திற்கேற்ற கீழ்ப்படிதல் (17:1-10).
- C. எருசலேமுக்குச் செல்லும் வழியில்; இயேசு சமாரியா, கலிலேயா வழியாகக் கடந்து செல்லுதல் (17:11).
- பத்து தொழுநோயாளிகள் (17:11-19).
 - வரவிருந்த ராஜ்யம் மற்றும் அவரது இரண்டாம் வருகை ஆகியவை பற்றிய போதனை (17:20-37).
 - ஜெபத்தைப் பற்றிய உவமைகள்:
 - விடாமுயற்சியுள்ள ஒரு விதவை (18:1-8).
 - பரிசேயனும் ஆயக்காரனும் (18:9-14).
 - சிறுபிள்ளைகளை ஆசீர்வதித்தல் (18:15-17).
 - செல்வந்த இளைஞனான அதிகாரியும் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதால் கிடைக்கும் பலன்களும் (18:18-30).

IV. மனித குமாரனின் பாடுகள் (18:31-23:56).

- A. கடைசிப் பயணம் (மற்ற எல்லாப் பயணங்களும் இந்தப் பயணத்தையே சுட்டிக் காண்பித்தன):
- இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் அவரது மரணத்திற்காக எருசலேம் செல்லுவதாக இயேசு அவர்களிடம் கூறுதல் (18:31-34).
 - எரிகோவில்: பார்வையற்ற மனிதரைக் குணமாக்குதல் (18:35-43).
 - எரிகோவில்: சகேயு (19:1-10).
 - எருசலேமுக்கு அண்மையில்: திரவியங்களின் உவமை (19:11-27).
- B. கடைசி வாரம்:
- ஞாயிற்றுக்கிழமை: வெற்றிப் பிரவேசம் (19:28-40).
 - திங்கட்கிழமை:
 - எருசலேமுக்காக அழுதல்;

காசுக்கடைக்காரர்களை வெளியே துரத்துதல்
(19:41-46).

- b. இயேசுவின் அன்றாட போதனை; அவரது
விரோதிகள் அவரைக் கொலை செய்யத்
திட்டமிடுதல் (19:47, 48).
3. செவ்வாய்க்கிழமை: கேள்விகளின் நாள்.
 - a. “எந்த அதிகாரத்தினால்?” (20:1-8).
 - b. திராட்சத் தோட்ட உவமை; புறக்கணிக்கப்பட்ட
கல்லைப் பற்றிய போதனை (20:9-19).
 - c. இராயனுக்கு வரிசெலுத்துதல் பற்றிய ஒரு கேள்வி
(20:20-26).
 - d. உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய ஒரு கேள்வி (20:27-39).
 - e. தாலீதின் குமாரன் பற்றிய ஒரு கேள்வி (20:40-44).
 - f. “வேதபாரகரைக் குறித்து
எச்சரிக்கையாயிருங்கள்” (20:45-47).
 - g. விதவையின் காணிக்கை (21:1-4).
 - h. தேவாலயமும் எதிர்காலம் பற்றிய ஒரு உரையும்
(21:5-38).

4. பஸ்கா அன்று சூழ்ச்சி (22:1-6).

5. வியாழக்கிழமை:

- a. கடைசி இராப்போஜனம் (22:7-38).
- b. கெத்செமனே தோட்டம் (22:39-46).

C. கடைசி நாள்:

1. காட்டிக் கொடுக்கப்படுதல் (22:47-53).
2. பிரதான ஆசாரியருக்கு முன்பாக விசாரிக்கப்படுதல்
(மற்றும் பேதுருவினால் மறுதலிக்கப்படுதல்)
(22:54-65).
3. சனதெரீன் சங்கத்தாரால் [இயேசுவுக்கு
மரணதண்டனை] உறுதிப்படுதல் (22:66-71).
4. பிலாத்துவுக்கு முன்பாக இழுத்துச் செல்லப்படுதல்
(23:1-6).
5. ஏரோதுவிடம் இழுத்துச் செல்லப்படுதல் (23:7-12).
6. மீண்டும் பிலாத்துவிடம் இழுத்துச் செல்லப்படுதல்:
“பரபாஸா அல்லது இயேசுவா?” (23:13-25).
7. கல்வாரி செல்லும் வழியில் (23:26-31).
8. எனக்காக இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுதல்
(23:32-49)! (சிலுவையில் மனம் வருந்திய கள்ளன்
பற்றிய வரலாறு லூக்காவில் விசேஷமானது).
9. அரிமத்தியாவூர் யோசேப்பினால் அடக்கம்
செய்யப்படுதல் (23:50-56).

V. மனித குமாரனின் பரிபூரணத்துவம் (24:1-53). (இயேசுவின்

உயிர்த்தெழுதலானது, அவர் வெறும் மனிதர் என்பதை விட மேலானவர் என்பதைக் காண்பித்தது; ரோமர் 1:5ஐக் காணவும்).

- A. வெறுமையாயிருந்த கல்லறை.
1. பெண்கள் கல்லறைக்குச் செல்லுதல் (24:1-11).
 2. பேதுரு வெறுமையாயிருந்த கல்லறைக்கு ஓடுதல் (24:12).
- B. உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின் தரிசனங்கள்:
1. எம்மாவு செல்லும் சாலையில் இரு மனிதர்களுக்கு (24:13-35). (அவர்கள் இதற்கு முன் அறிந்திருந்த அன்பார்ந்த நண்பராயிருப்பதாகவே இயேசு காண்பிக்கப்பட்டார்.)
 2. பதினோரு பேருக்கு: பிரதான கட்டளை; எருசலேமில் காத்திருக்கும்படி அறிவுறுத்தல் (24:36-49).
- C. பரத்துக்கேறுதல் (24:50, 51).
- D. காத்திருப்பதற்காக சீஷர்கள் எருசலேமுக்குத் திரும்புதல் (24:52, 53). (இவ்விடத்தில் லூக்கா தமது எழுதுகோலைக் கீழே வைத்தார் - மீண்டுமாக விரைவிலேயே இந்த வரலாற்றின் தொடர்ச்சியை நடபடிகளின் புத்தகத்தில் எழுதும்படிக்கு அப்படிச் செய்தார்.)

முடிவுரை:

- A. இவ்விதமாக லூக்காவின் “அவர் செய்யவும் உபதேசிக்கவும் தொடங்கினவை” (அப். 1:1) பற்றிய விவரங்கள் முடிவடைகின்றன - இவைகள் ஆறு “T” க்களினால் உச்சகட்டமாக்கப்படுகிறது:
1. அவரது மேஜை (Table).
 2. அவரது கண்ணீர் (Tears).
 3. அவரது சோதனைகள் (Trials).
 4. அவரது மரம் (Tree).
 5. அவரது கல்லறை (Tomb).
 6. அவரது வெற்றி (Triumph).
- B. பரிபூரணமான இந்த மனித குமாரன் இன்னமும் வாழ்கின்றார், அவர் உங்களுக்கு உதவ முடியும் (எபி. 4:15, 16ஐக் காணவும்).

குறிப்புகள்

¹ அளவை வைத்துப் பார்க்கும்போது, லூக்கா மற்றும் நடபடிகள் புத்தகங்களை எழுதியவர் புதிய ஏற்பாட்டிற்கு அதிகம் பங்களித்தவராக இருக்கின்றார். ² நீக்குதலின் இந்தச் செயல்முறையானது மெரில் சி. டென்னீ அவர்களின் *New Testament Survey* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1961), 173 என்ற புத்தகத்தில்

கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளது. ³லூக்கா மற்றும் நடபடிகள் புத்தகத்தின் எழுத்தாளர்த்துவம் பற்றிய மிகவும் விவரமான கலந்துரையாடலுக்கு, இன்றைக்கான சத்தியம் வெளியிட்டுள்ள “அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள், பாகம் 1” என்ற புத்தகத்தின் 19-22 பக்கங்களில் காணவும். ⁴இவரது பெயரில் இலத்தீன் வடிவமானது “ஒளியைக் கொண்டு வருபவர்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. கிரேக்க மொழியில் “லூக்கா” என்பது, தோன்றிய இடம் ஒன்றைக் குறிப்பிடவும் கூடும்: “from Lucania.” (லூக்கேனியாவிலிருந்து.) ⁵பிற்காலத்தியக் கையெழுத்துப் பிரதி ஒன்று, அப். 11:28ல் “நாங்கள்” என்ற வார்த்தையைக் கொண்டுள்ளது. (Bruce Metzger, *A Textual Commentary on the Greek New Testament*, 3rd ed. [New York.: United Bible Societies, 1971], 344-45). ⁶லூக்கா 1:1-4ல் லூக்காவின் அறிமுக உரையானது, இவர் இயேசுவைத் தனிப்பட்ட வகையில் சுயமாக அறிந்திருந்தது இல்லை என்று சுட்டிக் காண்பிக்கிறது, ஆனால் “ஆதிமுதல்” என்ற வார்த்தைகள் (அவ்வசனப்பகுதியில் இருமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன; 1:2ல் ‘ஆரம்ப முதல்’ என்றும், 1:3ல் ‘ஆதிமுதல்’ என்றும் உள்ளது), இவர் சபையின் வரலாற்றுத் தொடக்க காலத்திலேயே கிறிஸ்தவரானார் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன. ⁷ஏவுதல் பெற்றிராத பாரம்பரியத்தின்படி, இயேசுவின் தொடக்க கால வாழ்வு பற்றி லூக்கா எழுதுவதற்கு இயேசுவின் தாயான மரியாளே ஆதாரமூலமாக இருந்தார்கள். ⁸1 தீமோத்தேயு 5:18ல் (இது கி.பி. சுமார் 65ல் எழுதப்பட்டது), பவுல் மத்தேயு 10:10 அல்லது லூக்கா 10:7ல் இருந்து மேற்கோள் காண்பித்திருக்கலாம். ⁹இந்த வசனப்பகுதியை அப். 1:1உடன் ஒப்பிடவும். ¹⁰“புத்தக வெளியீடு” என்பது புத்தகத்தின் பிரதிகளை எடுத்து அவற்றை விநியோகித்தலைக் குறிக்கிறது.

¹¹மத்தேயு, மாற்கு, மற்றும் யோவான் ஆகிய சுவிசேஷப் புத்தகங்கள் இந்தக் கூற்றில் இருந்து விலக்கப்படுவதாக இருக்கும். ¹²லூக்காவின் ஆராய்ச்சியில் அவரைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் வழிநடத்தியிருப்பார். ஆராய்ச்சியில் இருந்து பெற்ற கருத்துக்களை லூக்கா பயன்படுத்துதலில் பரிசுத்த ஆவியானவர் நிச்சயமாகவே வழிநடத்தியிருப்பார். ¹³அடுத்த பாடத்தில் கலந்துரையாடப்பட்டுள்ள புத்தகத்தின் வலியுறுத்தங்களைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கவும். ¹⁴ஞானிகள் ஒரு அரசரைக் காணவந்தார்கள் என்று மத்தேயு வலியுறுத்துகையில், மேய்ப்பர்கள் ஒரு குழந்தையைப் பார்க்க வந்தார்கள் என்று லூக்கா வலியுறுத்தினார். ¹⁵ஆவியானவரின் ஊழியத்தின் மீதான இந்த வலியுறுத்தம் நடபடிகளின் புத்தகத்தில் தொடருகிறது. ¹⁶மத்தேயு சுவிசேஷத்தில் லூக்கா சுவிசேஷத்தைக் காட்டிலும் அதிகமான அதிகாரங்கள் உள்ளன, ஆனால் லூக்கா சுவிசேஷத்தில் அதிக விஷயங்கள் அடங்கியுள்ளன. நமது தமிழ்ப் புதிய ஏற்பாட்டில், மத்தேயு சுவிசேஷம் நாற்பத்து நான்கரைப் பக்கங்களும் லூக்கா சுவிசேஷம் சுமார் நாற்பத்து எட்டரைப் பக்கங்களும் கொண்டவையாக உள்ளன.